Efeze 4:1-16 - LES 9

INTRODUCTIE
Voor drie hoofdstukken lang heeft Paulus uiteengezet wat het evangelie inhoudt. Vanaf dit hoofdstuk beweegt hij van wat God heeft gedaan naar wat wij moeten zijn en doen. Met een nieuw volk komt ook een nieuwe standaard voor dit volk. De nieuwe standaard is verbonden met de identiteit van het volk. We behoren een wandel te hebben die onze roeping waardig is (v.1). De twee belangrijkste eigenschappen die Paulus aan dit volk geeft is dat zij één en heilig is. Dit ligt in de identiteit van Gods volk en behoort zichtbaar te zijn. In dit gedeelte staat de christelijke eenheid centraal. Paulus geeft ons vier belangrijke waarheden over de eenheid dat God bedoeld heeft voor Zijn volk. De sleutelwoorden zijn: naastenliefde, eenheid, diversiteit en groeiende volwassenheid.

I. Eenheid is afhankelijk van de naastenliefde (v. 2)
Hij heeft hiervoor al gebeden dat we geworteld in de liefde zullen zijn. Nu roept hij ons op om een leven van liefde te leven. Hoe ziet dit eruit? Het begint met morele kwaliteiten die gegrond zijn in (naasten)liefde en die de eenheid zichtbaar zullen maken. Hij geeft er vijf: nederigheid (Fil. 2:1-4), zachtmoedigheid[1], geduld en verdraagzaamheid. Dit gebeurt allemaal in de liefde en vrede.

II. Het vloeit voort uit de eenheid van God (v. 3-6)
In deze drie verzen komt het woord "één" zeven keer voor. Drie van deze vermeldingen verwijzen naar een Persoon van de Drie-eenheid, terwijl de vier anderen verwijzen naar de christelijke ervaring in relatie tot de drie Personen van de Drie-eenheid.
Er is één lichaam omdat er één Geest is. De eenheid van de gemeente komt door de Heilige Geest, die woont in de gemeente en haar leven geeft. Wij zijn allemaal van één Geest doordrenkt (1 Kor. 12:13).
Er is één hoop van onze roeping, één geloof en één doop, omdat er maar één Heer is. De Heer Jezus Christus is het ene object van geloof, hoop en doop van alle christenen. En er is één Vader die deze gehele familie omhelst.
De eenheid van de kerk is zo onverwoestbaar zoals de eenheid van God zelf omdat ze gegrond is in de eenheid van God zelf. Als we naar de hedendaagse kerk kijken, dan zien we dat misschien niet zo duidelijk. Deze onzichtbare realiteit van eenheid behoren wij zichtbaar te maken in onze wereld, door een wandel te hebben die waardig is van onze roeping. Om onszelf te beijveren[2] om deze eenheid te bewaren betekent om het zichtbaar te maken. We moeten demonstreren aan de wereld dat deze onverwoestbare eenheid een ware realiteit is. Authentieke christelijke eenheid behoort in waarheid, liefde en leven te zijn en niet perse in structurele organisatie of constructies.

III. Het wordt verrijkt door de diversiteit van onze gaven (v. 7-12)
Deze eenheid moeten we niet interpreteren als een levensloze of kleurloze uniformiteit. We zijn niet gemaakt om allemaal hetzelfde te zijn en monotoon te zijn. De eenheid van de kerk staat hier ver van af. Ze is juist interessant in haar diversiteit. Deze diversiteit komt niet alleen door de verschillende culturen, karakters en persoonlijkheden maar ook door de verschillende gaven die Christus geeft om haar te verrijken. Dit is wat Paulus in deze verzen duidelijk maakt. Dit paragraaf vertelt ons over de gever, de gaven en het doel van de gaven.

---

[1] Zachtmoedigheid is kwaliteit van een sterke persoonlijkheid, die zich beheerst en anderen dient. Deze persoon denkt weinig aan de persoonlijke claims die hij kan maken. Hij misbruikt zijn autoriteit niet.
[2] Continu en actief bezig zijn.

a) *De gever van geestelijke gaven is de opgevaren Christus*
Paulus laat in dit gedeelte de oppermacht van Christus zien. Dit gaf de lezers verdere bemoediging in hun strijd tegen de duistere machten. De opgevaren Christus heerst over alles en geeft gaven aan Zijn gemeente, opdat zij mag groeien. Christus is boven alles opgevaren omdat hij ook eerst neergedaald is. De notie van het neerdalen en opvaren is niet primair een ruimtelijke beweging, maar verwijst primair naar de vernedering en verhoging van Christus.[3] Vanuit Zijn soevereine positie van macht en autoriteit schenkt Hij deze macht en autoriteit aan Zijn gemeente door middel van gaven. Deze gaven dienen om de gemeente op te bouwen en tot volwassenheid te brengen.

b) *De gaven zijn gevarieerd*
De gaven die Christus geeft aan de gemeente zijn mensen waarin Hij deze gave heeft gezet. Het moet duidelijk zijn dat deze vijf dingen die Paulus hier opnoemt niet titels zijn die gegeven worden aan mensen, maar gaven. Gaven die gegeven zijn door Christus aan christenen om Zijn gemeente op te bouwen.

1) *Apostelen*
Dit woord heeft 3 betekenissen in het Nieuwe Testament. De eerste betekenis verwijst naar gezonden te zijn in het algemeen. In dit aspect is iedere christen een gezondene van Christus.[4] Ten tweede zijn er apostelen van de kerk, die uitgezonden zijn als zendelingen.[5] Ten derde waren er de apostelen van Christus. Dit waren de twaalf en daarna ook Paulus. Deze waren geroepen met een unieke autoriteit om het fundament van de gemeente te leggen. Hun autoriteit is vastgelegd in het Nieuwe Testament.
De eerste en derde betekenis kunnen niet hetgeen zijn waar Paulus naar verwijst, want hij heeft het hier over specifieke mensen die de gave hebben ontvangen en de unieke groep van apostelen bestaat niet meer.
Hij heeft het hier over apostelen van de gemeente die een apostolische bediening uitoefenen in de vorm van zendelingswerk, stichten van kerken, pionierswerk etc. Dit neemt nooit de vorm aan van autoriteit die de apostelen van Christus hadden. De apostolische bedieningen van vandaag vloeien voort uit de apostolische autoriteit en fundament dat vastgelegd is in het Nieuwe Testament en kunnen nooit hiervan afwijken.

2) *Profeten*
Voordat we het hebben over de gave van de profeet, moeten we het onderscheid maken tussen profeten in het oude testament en nieuwe testament. De profeten uit het oude testament waren specifiek geroepen om te wijzen naar Christus en hadden de taak om deze openbaring en inspiratie vast te leggen. De profeet in de nieuwe testament is iemand die inzicht van de Heer krijgt om te bemoedigen, te vermanen en te troosten. Niet vanuit nieuwe inspiratie maar vanuit inzicht van hetgeen dat als geïnspireerd en opgeschreven is. De profeet in de nieuwe testament wordt getoetst door Woord en gemeenschap.

3) *Evangelisten*

[3] Lees Fil. 2:5-11.
[4] Joh. 13:16
[5] 2 Kor. 8:23

Een evangelist is iemand die bekwaam wordt gemaakt om het evangelie duidelijk en relevant te brengen aan ongelovigen. De evangelist vindt altijd een manier om het evangelie te brengen aan een verloren wereld.

4) *Herders / 5) Leraars*

Herders en Leraars worden in één adem hier genoemd. Dit komt doordat deze twee heel dicht bij elkaar liggen. We kunnen vaststellen dat elke herder een leraar moet zijn, want hij moet de kudde kunnen voeden. Maar niet elke leraar hoeft een herder te zijn. De gave van de herder is om discipline uit te voeren, de sacramenten uit te voeren, waarschuwen en vermanen. Kort gezegd om de kudde van de Heer te verzorgen. Leraren onderwijzen het Woord van God aan de mensen, zodat zij tot een vaster begrip kunnen komen.

c) *Het doel van de gaven is dienstbaarheid*

Paulus geeft heel duidelijk wat het doel is van deze gaven: *om de heiligen toe te rusten tot het werk van dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam van Christus (v. 12).* Hier zien we dat voor Paulus de bediening niet tot een select groepje elite behoort. De Bijbelse visie is dat iedereen tot dienstbaarheid in de gemeente komt. De gaven (apostelen, profeten, evangelisten, herder-leraars) zijn er om het volk van God te bemoedigen, te helpen en in staat te stellen tot dienstbaarheid, zodat zij (het volk van God) hun gaven zullen ontdekken, ontwikkelen en uitoefenen. Alle geestelijke gaven zijn "dien-gaven" ter opbouw van de gemeente van Christus.

IV. Het eist volwassenheid (v. 13-16)

In dit gedeelte laat Paulus ons het doel zien van de gemeente. Het doel is tot volwassenheid te komen. Dit komt door Christus te kennen, door Christus te geloven en naar Christus toe te groeien. We hebben al eerder gezien dat we de eenheid moeten bewaren (v. 3) en nu zien we dat we de eenheid ook moeten bereiken (v. 13). Eenheid moet *zichtbaar* bewaard worden en *ten volle* bereikt worden. De kerk groeit door liefde en waarheid (v. 15). Liefde en waarheid zijn nodig zodat wij niet heen en weer geslingerd en meegesleurd worden door valse leer en bedrog. Waarheid dat gesproken wordt in liefde is essentieel voor een gestadige groei. Deze twee moeten te allen tijde in balans worden gehouden. Waarheid is hard als het niet verzacht wordt door liefde en liefde wordt zacht als het niet gesterkt wordt door waarheid. Als we ons aan allebei vasthouden dan zullen we groeien tot volwassenheid en de volheid in Christus.

CONCLUSIE

In deze les hebben we Paulus visie op de kerk bestudeerd. Gods volk moet naastenliefde, eenheid, diversiteit en groeiende volwassenheid tonen. Dit zijn de eigenschappen van een leven die de roeping van God serieus neemt en het waardig acht om ook ernaar te leven. Als we de visie van Paulus grijpen dan moet dit ons leiden om, ondanks wat we zien in de hedendaagse kerk, te bidden en werken voor een totale vernieuwing van Gods kerk. De eenheid is niet te zoeken in constructies, cognitieve theologisch concepten of uniformiteit, maar in nederigheid, zachtmoedigheid, verdraagzaamheid, vrede, geduld en boven dit alles de liefde.